

27. szám.
Julius 4. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárúsnál. **Kiadó-hivatal** : Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 4 hasábos nempareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek : Az I. nemzetközi hirdetési irodájában **Láng Lipót és társa, Budapestben, FÜRDŐ-UTCA 1. sz. a.**

XXVI. kötet.

EGY EMBER, A KI MINDENT TUD.

Egy darab regény : írta JÓKAI MÓR. (Kilencedik folytatás.)

MERT HISZEN a mi a diplomatiái tért illeti, azon meg már épen otthon volt Rengeteghy Otto. Legifjabb korában már Szentpétervárott kezdte mint attachée s egyszer segített Mencsikoffnak felölneni historiai nevezetességű paletotját. Per tu volt Kúza fejedelemmel. A tuileriákban együtt játszott a »Schwarze Peter«-t Metternich herczeggel s sincerisalt »Old Pam«-mal fél óráig egy »fox hunting« hevélye után. A keleti kérdést Sadik bey-jel együjt tanulmányozta (a Mabilleben.) A Monroe doctrináról nem kevésbbé tisztá fogálmái voltak, mint a Tehuantepec szerződésről s Cavourt csak ő értette tökéletesen. Határozott nézetei voltak a németországi hegemonia kérdésében. Persignyvel, ha akarta, frère et cochon volt. Bámulta Eugeniát s lenézte Napoleont. Volt kihallgatáson a pápánál s beszélt óra hosszát Antonellivel latinul. Proudhonnal polemizált, s Mill Stuártot egy izben helyreigazította. Jelen volt az angol parlament, a francia corps legislativ, az amerikai congress, a német Reichstag s a szerb skuptsina nevezetes ülésein s hallotta a magyar parlamentben a szavakat : »honoratu adunataru !« Macellariu-tól. Olvasta Machiavellit s birta

Welker Staatslexicona legújabb kiadását. Feltudta fogni a legújabb tanzimát horderejét Törökország újjá alakulására s combinatiot csinált az »ifju oroszok« ifju csehek« és »ifju szászok« törekedéseiből. Határozottan a Manchester iskola hívének vallámagást Tagja volt az »Orange páholyok« egyikének. Amerikában a »Locofocos«-okkal egy követ fűjt. A carbonarikat színrölszínre ismert s a pápai internacionale gyüldéit, valamint a moszkvai nihilisták pokol páholyát álrühában életveszélylyel kémszemléstzte. Be volt avatva a chiffre indechiffrabelbe, a melyen az uralkodók nagy követeikkel leveleznek s au fait volt az udvari ceremonielleben. Kis újjában volt az egész heraldica, s mindenféle czimzetet helyesen tudott feltenni. S a mi végre abelpolitikát illeti : nagy tisztelője volt Schmerling lovag bámulatosan nagyszabású állameszméinek.

Hogy enynyi ismeret és hivatás mellett miként nem jutott eszébe Ottó grófnak hamarább, hogy az ő igazi életpályája a diplomatiái magaslaton van? annak magyarázata a helyzetben, körülményekben és az időkben rejlik.

Mikor az absolutismus parancsolt, akkor amagya-

rok nem kellettek; mikor a liberalis politikusok kerültek felyül, azoknak a conservatívek nem kellettek; mikor a cseh conservatívek kerültek felyül, azoknak a magyar conservatívek nem kellettek s mikor a magyar conservatívek jutottak befolyáshoz, azoknak az ifju nemzedék nem kellett. Mindig volt valaki a rudon, a ki az olyan vágásu embereket, minő Ottó gróf, nem engedte felkapaszkodni.

Végre eljött az ő idejük is.

Indikálva volt az alkalom: a legmagasab kitüntést megköszönni.

Isten hozzád indigoplantage! gözmalom! ártézi kút! Fare well jak-gulya! kopófalka! telivér! Szervusz örökre hovibrenkes szőlőhegy! most Bécsbe, megyünk.

Ezúttal a szerencse különösen tenyerére látszott venni hősünket.

Magánál az udvarnál való tisztelgése minden nevezetesebb momentum nélkül esett meg, szokás szerint.

A mint a magyar kancellár hivatal szobájában megjelent, hogy nevét a kihallgatásra előjegyeztesse: a titkár sajnálattal jelenté, hogy ő excellentiája legalább egy hétig nem fogad; mert beteg. Ez ugyan rossz ómen lett volna, ha ugyan abban a perczben, mint a szinpadi véletlen, nem nyilik a kancellárhoz vezető oldalajtó s azon keresztül, mint Deus ex machina, ott nem terem Ottó gróf előtt egy régi »szükségben-kisegítő«; egy kipróbált pártfogó egy igaz hű szövetséges: ... Bojtorján barátunk.

A mint Bojtorján barátunk meglátta Ottó grófot: se kérdett, se hallott, nyakába borult: »hozta Isten!« megtörülgette a frakkja újjával a gróf mellére akasztott érdem rendet (hogy fényesebb legyen) kitalálta a gondolatját: »ő excellentiájával akar találkozni?« nem is várta be rá a választ, megfogta a gróf karját, betolta az ajtón; mintha ő volna a hivatal főnök, bevezette a várakozási terembe, mintha ő volna a komornyik s rohant a kihallgatási terembe, a grófot bejelenteni, mintha ő volna a titkár. Ottó gróf engedte mindezt magán megtörténni: meg volt fogva ez ember által. Nehány perc mulva már jött vissza Bojtorján, tudatni Ottó gróffal, hogy csak menjen be, nagyon szívesen láttatik a kancellár által.

Az ugyan azzal fogadta, hogy »átkozott ficzko ez a Bojtorján.« Hanem tessék helyet foglalni gróf úr.

Akkor aztán ő excellentiája elkezdett beszélni Ottó grófnak a betegsége különböző phasisairol, beavatta őt a folyamatban levő baj egész diagnosisába s beszélt neki a vényekről, miket addig használt ellene; s felvilágosítá

az orvosok véleményéről, hogy minő utó-kúra lesz majd használandó a multra s minő prophylacticus eljárás a jövőre nézve! Szóhoz sem engedte jönni Ottó grófot a magas politikáról. Ottó gróf nagy figyelemmel hallgatá a kórtüneteményeket s egy párszor meglődult benne az ösztön, hogy a tárczáját kivegye s megkínálja ő excellentiáját egy kis — csalhatatlan ginsenggel; hanem jó hirtelen eszébe jutott, hogy hát ha az csak kelepce: s a jó tanácsra ő excellentiája is azt fogja mondani: hogy »hát a forint hol maradt?«

Vette hát a kalapját, megköszönte a Lipótrendet, javulást kívánt ő excellentiájának meg a losonczy vasut-részvényeknek s eltávozott.

Az irodába kilépve, egy hatalmas kacaj-concert félbeszakításának lön eszközlője. Bojtorján barátunk valószínűleg ő róla beszélt nevetető adomákat az irodaszemélyzetnek s Ottó gróf részesült abban a kellemetes látványban, hogy megjelenése perczében kilencz röhögésre széthúzott száj egyszerre hogy szalad a helyére: hogy dugja el minden ember a fogait s húzza az arcát komoly hosszúságra.

»No ugye hogy szeretetre méltóanfogadta a grófot ő excellentiája?« kérdé Bojtorján, kezét a gróf karja alá öltve.

Ottó gróf pedig épen azon a stratagémán törte a fejét, hogy miképen tudja ő azt a kedves barátját magától elszöktetni?

A mig a bérkocsiig lementek — karöltve, az alatt Bojtorján tudakolására mind azokat a helyeket elszámálta Ottó gróf, a miket e nap folytán meglátogatni szándékozik, jól őrizkedvén azt az egyetlen egyet megemléteni, a hová valóssággal el akar menni.

Hát Bojtorján úr hová »siet« ilyenkor?

A hová a gróf akarja! De még is legelébb a »Bécsi Haza« szerkesztőségébe volna menetele, ha elvinné odáig a gróf bérkocsin. Szívesen. Mikor aztán már megmondták a bérkocsisnak, hogy hova hajtson? s el is indultak, akkor jutott eszébe Ottó grófnak, hogy a séta pálczáját ott felejtette az előszobában: nem engedte meg Bojtorjánának, hogy az menjen érte; mert nem ismer rá a sok között s még valami erdélyi vasuti consortium vezetőjének a pálczáját hozza el az övé helyett. A bérkocsisnak azt mondta, hogy csak hajtson a Bécsi Hazába; ő maga visszagyalogolt a kancellár lakáig, megtalálta az irodában a pálczáját s egyúttal megkérdetzte az irodafőtül, hogy tulajdonképen micsoda itt ez a Bojtorján úr? a mire azt a választ kapta, hogy az egy »mennykő gyerek!«

Innen azután másik bérkocsival hajtattott a másik excellentiás úrhoz, az irányadó miniszterhez.

Itt már népesebb társaságot talált a várakozási teremben. Minden pamlag tele volt ülve s e szerint Ottó grófnak fényes alkalma nyílt, mint legutóbb érkezetteknek, végig tanulmányozni a szász, román és ruthén reichsrathok, a nyugalmazott főtisztek, és címzetes püspökök, a titkos rendőrök és hírlapi reporterek, a bürze alkuszok és vállalkozók különféle physionomiáit, s azok között azt a stereotyppá vált hölgy-alakot, a szinehagyott selyemruhában, a megkeselyedett hamis fürtökkel, a nagy himzett táskával karján, ki szüntelen conspiratiókat fedezett fel s járt rémmesés feladásaival a kormányférfiak nyakára. Várhatott, míg ennek mind vége lesz.

De mint mondók, a szerencse járt mindenütt vele.

Nyomban utána — Bojtorján barátunk toppan a várakozási terembe. Sorsát senki ki nem kerülheti.

»Tudtam jól, hogy ide fog jönni a gróf! Szólt egyenesen Ottó grófba kötve bele: — bár ezt el akarta titkolni előttem. Ön nagy diplomata!«

Bojtorján oly s o n o r u s fennhangon beszélt e sanctuariumban, mint a ki egészen itthon van. Ismerte a jelenlevő urakat mind. Beszélt a papokhoz diákuul, a ruthén képviselőknek megveregette a vállait, s kiszedegette a halinájukból a bennragadt bogáncs maradványokat; miket pedig azok hű ragaszkodások jeléül hoztak el hazulról magukkal; katonásan szalutálta a főtiszteket s megkinálta tubákkal a látogatók neveiben duskálkodó registratort. Azután bizalmasan néhány szót súgott a titkár fülébe, feltűnő titkolózással integetve a szemeivel Ottó gróf felé, a miből azt lehetett kivenni, hogy Ottó gróf praeferentissime van az elfogadásra beajánlva.

Hanem azért még nagyon sokáig kellett várakozni.

»Ki van odabenn ő excellentiájánál?«

Ezt a kérdést nem élő szóval intézte Bojtorján barátunk a registratorhoz; hanem ügyes arczfintorulat-tal, szemöldökével az ajtó fele sandítva s ugyanakkor fél száj-szegletét félrehuzva.

Erre a registrator megfelelt, szinte pantomimikai beszéddel, balszemét behunyva s tollszárával az orrát vakarva.

Mire Bojtorján mind a két szemöldökét magasra felhuzta, s nyelve hegyét kidugta a két ajka közé: végre aztán a registrator hüvelyk és mutató ujját tubákba mártottan kegyetlen arczkifejezéssel dörzsölé az orrához. E jelbeszéd nagy jelentőségű volt! Csak ők ketten értették azt.

»De hát mi ez a Bojtorján itten? kérdezé magában Ottó gróf.

»Ein verflixter Kerl dieser Pujdor Jáni« dörmögé fogai közt a registrator.

— »Átkozott ficzkó« — »Menyő gyerek,« — »verflixter Kerl.« — Szép hivatal lehet az!

Végre hosszas várakozás után nyílt a miniszter szobájába vezető ajtó s kilépett rajta — egy delnő.

Csupa selyem és csipke; elegáns toilette, zafir ékszerek gyémántba foglalva nyakán, karjain, füleiben. Büszke szépség, hódító tekintet, márvány arcz, rózsa lehelettel, lángoló fekete szemek, korallpiros ajkak.

A várakozók tömege siet utat nyitni suhogó volántjai előtt: ő le sem néz rájuk: kevély fejtartással lejt végig közöttük.

Bojtorján ennél is otthon van. Eléje sasiroz s megcsókolja a kezét és bárónőnek nevezi az illetőt. Az kegyeskedik őt meglátni és leereszkedőleg mosolyog. E mosolygás alatt egy villáma sötét szemeinek éri Ottó grófot is; ki e zemsugár által egészen galvanizálva érzi magát. A delnő eltűnik.

Ottó grófnak nem marad ideje Bojtorján barátját kikérdezni e hódító tünemény ki és mi léte felől, mindössze annyit súgott az neki, kogy ez »Sardanapal« bárónő: az-az, hogy nem annak a hires assyriai királynak a felesége, a kiről balletet tánczolnak, hanem S a r d a n a P á l olasz bárónak, a ki szinte »megégett« mint ama másik Sardanapál, csakhogy nem »verbrannt« hanem »abgebrannt« és aztán »durchgebrannt.«

Többet nem mondhatott el felőle, mert a titkár oda lépett Ottó grófhhoz s jelenté neki, hogy ő excellentiája őt kívánja elfogadni.

Tehát praeferentissime!

Ottó gróf mögött betévíült az ajtó.

S hogy azután odabenn ő excellentiájával miről beszéltek: azt nem mondhatom el. Először azért nem, mert nem vagyok én Bojtorján, hogy a kulcslyukon hallgatózzam; másodsor: és ha tudnám is: az már politika s kívül esik a regény keretén.

Elég az hozzá, hogy az e napi bécsi esti lapokban a személyi hírek között ez volt olvasható.

„Megérkezett s rögtön fogadtatott az irányadó kormányférfiak által Rengeteghy Ottó gróf, a Magyarországon létező s nagy jövővel bíró »ifju conservativ« párt vezetője;«

»Ifju conservativ!«

Mert ha lehet a világon »ifju olasz, ifju orosz, ifju török, ifju cseh, ifju szász,« — »ifju magyar« ugyan nem lehet, mert mi mindnyájan ifjak vagyunk és örökké

itt csak egy varians van a speciesben s ez az »ifju conservativ.«

Ki akarná beérni ezentul az »ó-conservativ« név dicsőségével?

Ki szaporítaná már az egykor az ötvenes években oly országos buzgalommal szájrul szájra adott mondákat?

Egy gróf Károlyiról, ki Hajnau algebrai ismereteire bizta, mit fizessen az neki egy évi házbérlül palotájáért, midőn ő a gróffal ugyanakkor egy »hónapos szobáért kétszázezer forintot fiztetett?«

Vagy egy Ürményiről, ki a leghatalmasabb osztrák ministert az udvari bálban úgy szólítá meg, hogy »nun, wie geht's, lieber Doctor?«

Vagy egy gróf Andrassyról, ki az osztrák pénzügyminiszternek megmagyarázta, hogy miért adhatja az a keztyős olcsóbban a portékáját, a ki a kész kezyüt lopja, mint a ki csak a bőrt lopja hozzá?

Vagy egy másik gróf Andrassyról, a ki olyan szépen eloszlatta Bach miniszter aggodalmait a magyarországi ideiglenes hivatalnoki testület miatt azzal a metaphorával, hogy hová lesznek a béká, na a mocsárt lecsapolják?

Vagy arról a gróf Zichyről, a ki egy államhivatalt vállalt rokonának azt tanácsolta, hogy változtassa a nevét Zichermannra?

Vagy arról a másik gróf Zichyről, a ki egy hazafias hirlapii cikkért becsukatta magát a börtönbe?

Vagy arról a harmadik gróf Zichyről, a ki egy kémkedéseiről hirhedt mágnást brevi manu epuralt a felsőházból?

Vagy arról a negyedik gróf Zichyről, a ki egy magyar forradalmi író üldöztetésének elengedéseért sikeresen remonstrált.

Vagy arról a gróf Nákorul, a ki szép nevével együtt jótékony hazai czélokra hangversenyeket adni Magyarországra lejárt?

Vagy arról a gróf Karácsonyiról, arról a gróf Telekyről, kik a magyar szinirodalom emelésére alapítványokat tettek?

Vagy arról a báró Vayrul, arról a Zsedényirül, kik a protestáns gyűléseken a kultusz miniszter ellen szavakat adtak a publikumnak?

Vagy arról a Bartakovics érsekrül, ki azzal indokolta a félelmetes Bezirksvorstand fiának a seminariumba fölvételét, hogy az »ilyen fajnak magva szakadjon.«

Vagy arról a Simoncsics consiliáriusról, ki mint a magyar nemzeti színház igazgatója, mikor

Hajnau elé hivatott, arra a kérdésre, hogy hetenkint hány nap lehet az osztrák szintársulatnak a nemzeti szinpadot általengedni, jó tősgyökeres milimári német-séggel ekként felelt: »musz i reden: dann sag i: a mol; K a n n i ober reden, dan sag i: K a m o l.« (H a m u s z á j szolnom, aszondom: egyszer; h a s z a b a d szólnom, aszondom: egyszer se.)

Ezek az ó conservatívek fegyverei. Ocska fegyverek már: a lomtárba velük! A passiv ellenállás korszaka lejárt: a tett-párt napja virradt fel. Ez az »ifju conservatinek« pártja.

Na a fej megvan, a párt hamar megnő hozzá. Olyan az, mint a galandóc féreg.

Még az nap megkapta Ottó gróf a meghívást Sardana bárónő holnaputáni estélyére és az azontuliakra. Maga batárján hozta el a bilétet.

Ezek valódi diplomatai estélyek voltak. Az éliteje az irányadó capacitásoknak találkozott azokban. Még a nagyhirű ruthen Reichsrathvezér Issecseszkul is láttnató volt e helyen — s nem igaz, hogy a fagyaltot kenyérré kenve ette s az orrát az abroszba törülte volna: azt csak a politikai ellenfelei fogták rá.

Ottó gróf e salonokban mind azokat az elemeket megkapta, a kikre reményteljes pártjának szüksége volt: nagyszerű családok bureaucratának nevelt magzatait; — vállalkozó genieket, kik minorennitásuk éveiben anynyira kitüntették magukat a tettek mezején, hogy illető atyáik kényszerülve voltak a közfigyelmet ilyenforma nyilatkozatokkal rájuk vonni: »az én fiannak senki ne hitelezzen, mert én nem fizetek helyette.« — Talált ottan ismeretlen származású főhivatalnokokat; főkatonákat, a kik igen jó oeconomok és nemzetgazdászokat, a kik igen nagy strategisták, és végre kitünő jovialistákat, a kik nem isznak más bort, csak »cziprust« s ezeknek vezére, daemona, diabolus rotaeja Bojtorján

De nem fogjuk itt a politikai pártküzdelmet leírni: (infandum renovare dolorem) Ottó gróf működésének sikerét más factor biztosítá.

Nec arte, nec Marte — — Dat tibi regna Venus. (Vége legyen ám már ennek a sok diák locus communisnak!)

Vége van: nunquam jam carmina dicam!

A sikert egy pár szép fekete szem biztosítá.

Nyilvános titok volt, hogy e fekete szempár az irányadó miniszter kettős napja; s titkos nyilvánosság volt, hogy e napok sugara Ottó grófra is lemosolyognak.

S van ebben valami különös?

Azt tesszük igen is, hogy a csillagok közül vá-

lasztunk magunknak egyet s kikérem magamnak, hogy az én csillagomat senki se tartja a maga csillagának; de kinek jutna eszébe lefoglalni maga számára a napot? Az mindnyájunké. Arra nem vagyunk féltékenyek.

Ha a feleség mást szeret, elválik tőle az ember, ha a varró leány mást is szeret, otthagyja az ember; de ha imádoztunk, a főrangú hölgy egyuttal az irányadó miniszternek is imádoztja, ebben nincs semmi incompatibilitás. — (Hiszen olvassátok el az 1-ső §-ust: »Kivétetnek a miniszterek.«)

A féltékenység a legkínzóbb szívfájdalom: következőleg az olyan szerelem, melyhez nem fér a féltékenység, ez a legnagyobb boldogság. S a féltékenység csak ott enyészhetik el egészen, a hol az ember tökéletesen bizonyos. T. i. bizonyos a felől, hogy megcsalják.

Ottó gróf tehát boldog volt.

Volt egy imádoztója, a kit nem kellett féltetni, a kit nem lehetett elvenni, s ki őt viszont imádoztá s a kinek hatalmas befolyása által nyitva állt előtte a legmagasabb carrière.

Lehet e ennél nagyobb kedvezménye a szerencsének?

Az út el volt egyengetve már: — az új korszak előkészítve: — az irányadó miniszter fiókjában már aláírva a nagy meglepetést szülendő új kinevezések: — Ottó gróf már kezdte magát a tükörből excellentiás úrnak czímezni. Ekkor ...

Közbe jött egy pesti löverseny.

Ottó gróf addig minden löversenyen jelen volt. Futtatott, scartolt, bíralt, indított, nyert, fizetett. — Most az egyszer kellett volna okvetlenül ott lennie a pesti gyepen! Hic Rhodus, hic Salta! S most az egyszer maradt el onnan. Azt hitte, komolyabb államügyet végez, ha az alatt a szép szalmaözvegytül küld az irányadó miniszternek személyesen átadandó izeneteket.

S aztán egy szép reggelen, mikor a nagy cselszövénnyel indított stratagemának épen ki kellett volna törni: kap a mindenható miniszter egy handbilletet (a mit ki kell tennie az ablakába) s azzal megszűnik miniszter és patronus lenni.

Másnap a miniszter bucsút vett a hivatalnokaitól s elmegy a Schweiczba utazni: — a szép bárónő bucsút se vett a hitelezőtől, úgy megy el a férjét felkeresni: — Ottó gróf pedig egyedül marad s az sincs, a kitől bucsút vegyen.

A compact párt hetvenhét félé szalad. Az ifju conservativek beállnak öreg deákistáknak, vagy reformereknek, a bankárok liquidálnak, a főtisztek quietálnak, a reichsrathok hazaszállnak: a hü journalisták futnak

vissza Pestre; s lesznek otthon nemzetiszín concipisták, vagy vörös vezérczikkirók. Csak Bojtorján üldözi még hetedhét országon keresztül a hajdani patronusait, kifizetetlen nyomdai számlák, elmaradt írói honorariumok függő subventiopauschalék díjazatlan maradt officierk hosszú lajstromával s mikor nem bírja őket elfogni, fog helyettük magának egy csomó bolond parasztot, vesz tőlük bort, zabot, nem fizeti ki az árát; — beperlik; — azt mondja: neki sem fizetnek — nagy nevű urak, majd ha azok meg fizetik, a mivel »a z ő bor á é r t« tartoznak, fizet ő is. A pör, ki tudja hanyadik appellátában jár azóta?!

Ez volt a végkimenetele Ottó gróf ezúttali szerelmének.

Nem maradt meg belőle más, mint a szép Sardana naplő photographiája.

(Folytatása következik.)

Fatális találkozás.

Még a delegatio ülészése alatt történt. A Sándor-utca szögletén két hirdetést egymás hátára ragasztottak, s ilyesmi volt olvasható:

Kitünő tenyészkosok.

A
magyar delegatio
május 4-én
ülést tart.

a
köztelek udvarán.

BELÉPTI-DIJ

20 kr.

A V I I I I I

Az istenért, kocsis, ne hajtson kend az után az asszony után! nem látja, hogy mélységbe dönti a diadalszekeket?!

Emléklap

a suffrage universelle híveinek

a jul 2-ki országos ülés alkalmából.

**No most már hát láthatjátok,
Hová visz Polit-ikátok.:**

Kijavított „Pilátus“ és „credo.“

Beleesett, mint Shakespeare a magyar országgyűlési vitába.

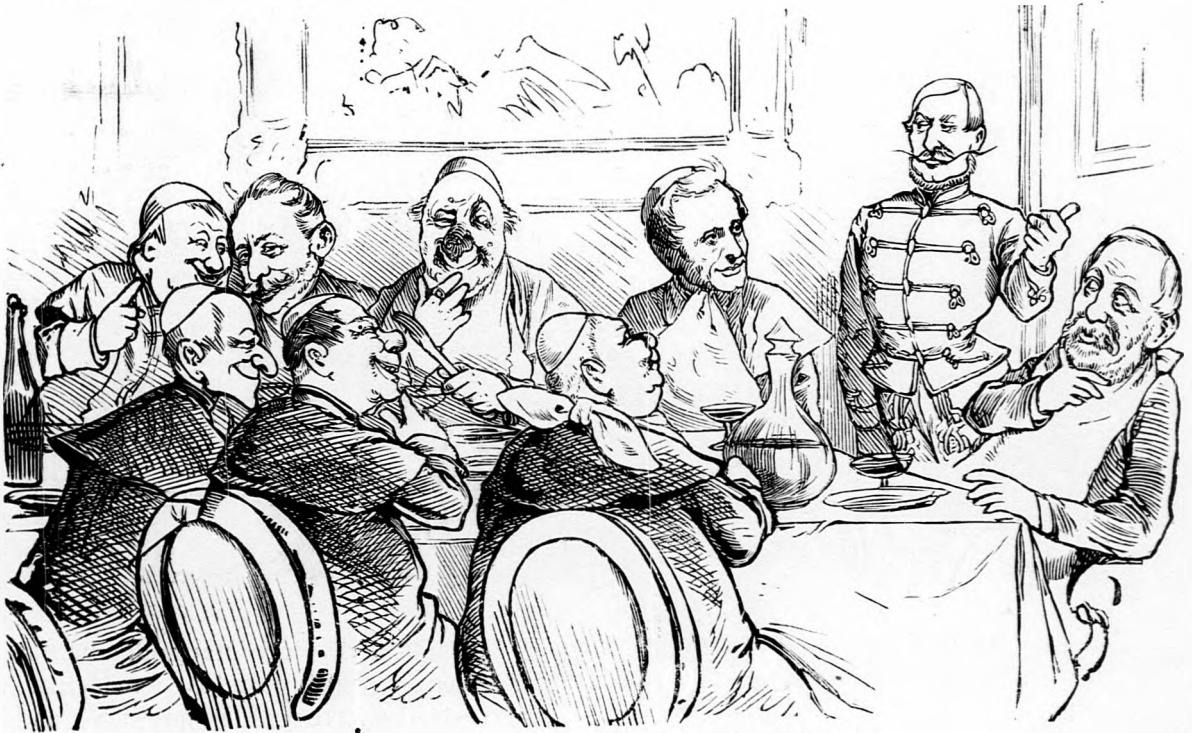
□ No hálistennek csak hogy végre akadt egy doctor, aki fölfedezte, hogy mitől beteg Deák Ferencz? Páter Lonkay kimutatja a diagnosist, hogy az öreg ur a mult év jun. 28-án tartott beszédétől betegedett meg. S azok az ostoba orvosok még azt gondolták, hogy ez a beszéd a clerus gyomrát fekdte meg! Most már aztán könnyű lesz a gyógyítás, csak egy kis ördög - exorcisáló tömjén füsttel kell körülvenni haza bölcsét. Ajánljuk az illetékes körök figyelmébe, hogy a dr. Kovácsnak szánt legmagasabb elismerést a Magyar Államhoz intézzék.

QUI PRO QUA.

Ez a czim nem sajtóhiba, mint némelyek első pillanatra vélik. A mint az az alábbiakból azonnal kiderül.

Barátságos vacsorapárt (de nem az „igazi“) gyűlt össze e napokban Haynald ő excellentiájánál. A sanyargatott pápa, az üldözött egyház, különösen pedig az elharapódzott erkölcs-

telenség képezte a kegyes discussió tárgyát, mikor egyszerre kinyilik az ajtó s jelenti a huszár nagy sarkantu csörömpölés után:

— Excellentiás uram, itt van Janka, bebecsássam a kabinetbe?

No lett erre nagy szörnyülködés, szemöldököknek és szájaknak hamis félre fintorulása, mintha mondanák: ah, hát így vagyunk? Öér-

seksége Jankákat ereget be a kabinetjébe? No ez aztán drága dolog!

— De kérem, uraim tessék elhinni, tévedés van a dologban — mentegőzik a házi gazda.

Haszontalan tudnivaló.

© **Rattazi** volt olasz miniszterelnök felesége fővárosunkban mulat s szorgalmasan látogatja a képviselőház karzatát. Mikor meglátta a magyar miniszterelnök daliás alakját, így kiáltott fel: »oh Hercules, nem tudott az én boldogult uram ilyen lenni?« (A fordítás hitelességeért nem állhatunk jót, mert e felkiáltás taliánul történt.)

^ **A keleti vasut részvényeseinek közgyűlése** is megsett minden komolyabb baj nélkül. A többnyire idegenekből álló károsodottak panasza nem volt tekintetbe vehető a honosítási törvény hiánya miatt. Idegenek érdekeit csak nem lehet köteles megóvni a magyar kormány.

— Jól van, jól; tudjuk már, hányadán vagyunk, — ez volt az arczokról általán leolvasható néma válasz.

— János, — szolt erre az érsek a huszárhoz, — vezesse be a jelentkezőt ide.

— De kérem alázattal, — ennyi uraság közzé! — merészlé a huszár ellenvetni.

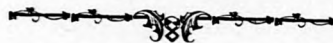
— Tegye, a mit parancsoltam — mondá a főpap kemény hangon s a huszár kifordult. Nem sokára kinyitott az ajtó s mély alázattal nyomult be rajta egy tisztas — tudós.

Most az érseken volt a sor mosolyogni s a vendégek csináltak a kellemetlen csalódástól hosszú képet.

Az érkező csakugyan Janka vólt, de nem ám olyan Janka, aminőt a vendégek várták, hanem Janka Vilmos, öre a nemzeti muzeum botanikai osztályának.

Igy már aztán vége lett minden hamis gyanúsításnak s a szegény tudós nem tudta mire vélni, miért mosolyognak a nagy uri vendégek oly sajátságosan az ő láttára, s hogyan illik rá a szólásmondás, hogy» honny soit qui mal y pense.«

Tallérossy Zebulon levele

„Mindenszöró Adámhoz!

Tekindedezs barátom uram.

Meg van az in szerelmes fíjam, kibe nekem kedve teli. De kit hijaba kerestem edig.

Most mar jo lelkiismerettel vonulhatom magamat nyugodalomba. Van kire hagyni örökömet. Becsületezs nevet, tunyilik. Mer zegyeb ugy se nincs van.

Kipzelem, milyen nagy fíltikenysig gyötör Zmeskal Zoltan fíjamat, hogy most mar nálánál kedveseb testvire akata nekem. Az Akos. Akaczius. Akaczfavirág dragalatos.

Amaz csag nyelvinil fogva volta fíjam nekem Akaszfaviragot, mintha csak lelkemből köptem volna ki, olyan hasonlatos fíjam az. Politikai vileminy-ikertestvér.

Minthacsag magamat halotam volna ezelöt szazharminczhat esztendővel. Majd kibujtam böribül nekem: olyan fíjatal, izs mar pecsovics.

Persze, barátom uram nem olvasta szüz beszidet, amit tartota rigi nemesek melete. Hogy kimutatot ad oculos isteni jogon szarmazasunkat politikai irányadasra! Halotam in anak idejibe Ultramontalembertet Parizsba, Dizraelita anglius miniszterelnyököt Londonba, fejrszaszlosi tronpraedendens; Sambor Sandor grofot Frohsdorfba, söt Pius papa ő szentsigit is halotam Romaba, — de mig ilyen nagy beöthy predikacziot soha se nem halotam, mint szent Agaczius profita fíjamtu!

Vajon mi lesz ebül, ha megnyö? Extra alomast kell szamara teremtenyi, mert az edigiekhez: papasaghoz, csaszarsaghoz, uti figura docuit, eljuthatja zember ugyizs, ha liberalisan kezdi. De hol van palya vige olyannak, kinek mar eleje is conservativ?

Mindig montam in anak a Beöthy Ödön barátomnak, mikor ultra-liberálizs ideakal elcsavarta fejét ifjusagnak pozsonyi diaetan (az igaz, hogy bicsi kormány szivesebben akasztota volna őt rendjelre — rendnek jele statorialis irtelembe — mind ő raja rendjelt): »meglasd, barátom, mondok, meglasd, hogy jova teszi mig valaki a hibakat, amiket te most elköveted.« Ime it van. Tulajdon fíja helyreigazit atya bötlasait.

Hohó! azaz tivedis van dologba, ne az ő fíja: zenyim. Senkinek se nem hagyom tülem elragatatnyi.

alazatozs szolgálja

T. Z.

A kit a Pegazus megrugott.

ROMÁNCZ.

»Cselö! Hajbe! Riska!«

Ekként bög a Miska,

Mig egy zsajtárral kezében

Rohan a Mariska,

Szép lány a Mariska

Szereti a Miska

Szerelmüket nem tudja más

Egyedül a Riska,

Mert ha hon a Riska,

Szerelmet a Miska.

Akkor vall az istálóban

Midön fej Mariska

Most is fej Mariska,

Ölelgeti Miska

Jaj! — de már e boldogságot

Megirigyli Riska.

Hátra rug a Riska

Elbukik a Miska

S szörnyet hal — — és bánatában

Megörül — Mariska.

Szent beszéd.

tartja az apácáknál Lonkay Antal.

Nagyobb örömiük vagyon az Isten angyalainak mennyekben egy megtérő bünös felett, mint 99 igaz fölött!

Hozsanna Dávid fiának! Zengedezzünk az úrnak, a mi üdvözítő istenünknek! miért e nagy öröm, kérditek Kedves Keresztény hallgatoim? Nagy ünnepet ül az egyház, diadalünnepet! mert ujra bebizonyúltak a nagy mester ama Szent mondásai hogy »a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.« Egy eretnek fia tért meg az egyháznak, k. k. hallgatóm, egy nagy férfiú, ki már a pokol tornáczában volt, engedett az isteni malaszt sugallatának s az egyháznak malasztos tejjel teljes emlőire dönt. E nagy férfiú, ki ne ismerné őt a nagy bünöst? ki az egyházat »bünteremtő« nek nevezte, Deák Ferencz. Ez az egykor bünös ajku ember, ez a gögös nagy hatalom, isten által reá küldött betegségében megis-

merete az isten újját, felnyitak lelki szemei, esze megjött, s meghajtotta fejét az istenbárányának színe előtt. (Köhögés; belebeszéd.)

Eddig villámmal sujtottuk őt, mennyköveket dobáltunk feléje; imádkoztunk, hogy oda jusson, hol sírás vagyon és fogak csikorgatása.— Most megtérve, ő a miénk, meg ismerte isten kezét s ime már lábbadozik, Imádkozunk ezentúl érette k. k. hallgatóim, hogy benne az ég villamló karddal küzdő bajnokot adjon az anyaszentegyháznak. Amen!

Szakirodalom.

(kivonat egy komoly s z a k l a p-ból.)

A »S z i n p a d« legutolsó (külömben legutolsó az mind:) száma vezércikke kezdődik így: »Ujdonságok« Azután elsorol egy csomó Krix-Kraxot s kész a szaklap. Néhányat köstölöl.

1.) — Viharosi Eufrozina k. a. Buta és Kupai színigazgatóktól 57 frt előleggel megszökött. A törvényes lépések megtétettek a Kaposvári pandur káplár hivatalában, de addig is figyelmeztetünk mindenkit, hogy ezen nőnemű Rózsa Sándort kerülje mindaddig, míg az első m. ált. színházi ügynökség ismét nem ajánlja — jó pénzéért.

2., Somjas Tantalus megfélekedvén isteni művészetéről, a komoly muzsa tudta és beleegyezése nélkül betalált rugni. No lám! Ilyen pimaszságok is előfordulnak. Külömben Szomjas ur csak annak köszönheti, hogy jobban le nem szidjük, mert még mindig van tőle egypár forint kilátásunk.

3., Egyik vidéki színigazgató gyalázatos lopást követett el. Nevezetesen a »Miatyánk isten« című Sekszpíri művet (magunk irtuk,) beleegyezésünk nélkül előadta. Ez ugyan elég szemtelenség, de ha nevezett Kismekkora Mihály színigazgató jövőre előfizet szaklapunkra, tőlünk tehet bármit, mi ugyan istucscse hallgatunk.

(Folytatása nem szükséges.)

Nemzetközi adoma.

Megy a pesti divaturacs egy vidéki városka utczeján, szemközt egy tősgyökeres magyar apa jön a leányá-

val. Amint egymás mellé érnek, az uracs, itt legalább is kis istennek képzelvén magát, megcsipenti a leány arczát, mentségül mindjárt negédesen így szólva:

»Á la française.«

Az apa először is hatalmasan nyakon teremti az urfit, hogy még az eget is harmonikának nézte, azután egész nyugodtan így szól:

»Á la hongroise.«

Az »Üstökös« eredeti okmánytára.

Nyilatkozat.

Melynél fogva alól irt, e mai napon kinyilatkoztatom, hogy, még mind ez ideig hadkötelezett s kihez nőül kívánok menni, és azon esetben, hogy ha hozzá s netalán férjhez menetelem után besoroztatnék, Krics József után, minden törvényes igényeimről nyugdíjtól, vagy más katonai díjtól személyemet illetőleg, ezennel lemondok.

Sz. S* * 1874 június hó 24-én.

Pap Zsuzska.
N — y jegyző fogalmazta.

Levél czím.

T. cz. ezen levél Neuvirt Jakobnál tartozkodik nevezetes Kováts Pál Torna-Zsadányi volt lakos most lakik Déva ványán kézbesítődjön Gyöngyösön terhelve 1 drb. 5 frt.

Tilalom-tábla.

(A zugligeti országúton.)

Ezen ut rongálásának elejévétele szempontjából a kocsik 5 ft. büntetés alatt dörzsfékkal látandók el a főkapitányság által.

Szerkesztői subroza.

— Interpellatio a belügyminiszterhez és községi bizonyítvány. Komoly lapba való az efféle. — Dobos. Adomák. Régiék. — K a t o n a é l e t. Adjuk. — F i a s t y u k. Jók v. annak közte. — k. Harsány. Az egyiket használjuk. — H o g y é l e g y trabális tiszt? Közölni fogjuk, de csak a folyó regény befejezése után. — T o n k h á z i. Hagyjunk békét szegényeknek! — D o n C a e s a r. Jönnek.

„ptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Stáció utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1874.

NYOM AZ „ATHENAEUM” NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
LÁNG LIPÓT ÉS TÁRSÁ

1-ső nemzetközi hirdetményi iroda fűrdő-utca
1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Oesterreichischer Phönix es. kir. szab. biztosító-társaság Bécsben. Zárszámadás 1873. közgazgatási évre.

Bevételek:

Dijfelesleg az utolsó számadási évről, még le nem járt biztosításokért	o. é. frt 1,720.486,40
Visszaadott tartalék, még nem leszámított károkért, a viszontbiztosítási összeg levonása után	» » » 113.448,04
126,898 kötött biztosítások 569.886,964 o. é. frtnyi összegben. Biztosítási összeg tűz-, tükörűveg-, tengerfolyó-, szárazoni szállítványok, jégkárok ellen, a kiegyenlítések és megsemmisítések levonása után, díjbevétellel, illetékkel együtt.	» » » 3,038.709,81
Kamatok és kamatbevételek	» » » 51.034,21
	o. é. frt 4,923.678.46

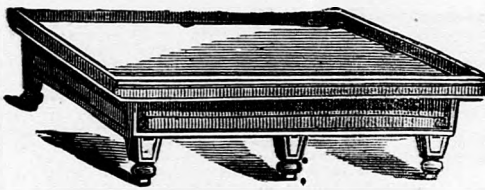
Kiadások:

Kárfizetésre a nyomtatott jegyzék szerint 953 félnek jelen számadási évben	o. é. frt 2.092,459.21	
Megmentési költségek, jutalmazások és az összes szabályozási kiadások	» » » 46,943.79	
ebből	o. é. frt 2.139,403.—	
kevesebb megtérítés a viszontbiztosításokból	» » » 1.172,953.97	
ehhez jövő még	o. é. frt 996,449.03	
a visszaadott kártartalék a biztosításokból való megtérítés levonása után	» » » 143,198.86	o. é. frt 1.109,647.89
Viszontbiztosítási jutalékokra		» » » 1.616,880.42
Tőzsdedíjakra, fizetésekre, utazási költség, nyomtatványok és összes kezelési költségekre, házbérrel s egyéb viszontmegtérítésekkel		» » » 406,323.74
Visszaadott jutaléktartalékokra a még le nem járt biztosításokért		» » » 1.724,208.65
5 százalékos kamatmegtérítés 600,000 frtra o. é. 2000 részvényért 30 százalékos befizetéssel		» » » 30,000.—
Felülosztalék 2000 részvényre 15 frtjával o. é.		» » » 30,000.—
Átvitel a tőke-tartalékalapra		» » » 5,519.24
A nyugdíjalaphoz		» » » 1,098.52
		o. é. frt 4,923,678.46
		o. é. frt 4,923,678.46

Bécs, január 1-én 1874.

AZ IGAZGATÓTANÁCS:

Elnök: Hugo Altgraf zu Salm-Reifferscheid. Alelnök: Mallmann József, lovag.
Igazgatótanácsosok: Hüffel Ferdinánd, Klein Ferencz, Wiesenberg báró, Liebig János báró, Schüller Frigyes Gyula, Seebe Otto, Gundacker Károly, Suttner báró.
Igazgató: Heim Keresztély. látták a számvizsgálók: Männer Alajos, Peham Henrik, Dr. Weiss Adol.

Helyiségváltoztatás.

Tisztelt vevőimet arra figyelmeztetem, hogy 20 év óta nagy

tekeasztal-raktáromat

3 dob-utca 46., a mai napon, felhagyom és azt saját házamban

3 dob-utca 71. szám alatt tettem át, egyttal

nagy raktárt tartok tekeasztalokban.

Tisztelettel

ÉRSEK ISTVÁN,

tekeasztal-gyárnok; 3 dob-utca 71. saját ház.

P É N Z

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állampapírokra a tőzsdéi állás szerint, részvények, zálog-, letéti jegyekre, arany, ezüst és ezüstpenzre,

országút 39. szám alatt a museum mellett.

A pénz havi részletekben is visszafizethető.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen.

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ

és a Chinin-czukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlése Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszer-tárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el.

Jelen hirdetésünk csak rövid kivonatát képezi kimerítő, rajzokkal ellátott nyári idényi árjegyzékünknek, melylyel kívánatra szívesen szolgálunk.

Ruganyesőöltönyök.

Ujjakkal és fejjedővel frt 10 19 50. Kocsizó és lovaglóköpeny frt 16—28. Eleg. drappszinű frt 17—28. Fin-öltönyök. Honvédtszít-köpenyek.

Vizmentes angol kocsizó-plaid, czélszerű elegáns ujdonság, frt 23.

Indiai függő hinta-ágyak.

Ceinos, könnyű, magával vihető tokban, szabadban és szótában alkalmazhatók: 1. sz. 50 font horderejű frt 3.—, 2. sz. 300 font horderejű frt 5 50. 3. sz. 1200 font horderejű frt 7 50. — Nagy, új patenti-hintaágy vaslécczel frt 11.

Utazó-eszközök.

Fa utiládák urak és hölgyek részére 24—42" 3.20—25 frtig. Kiseb és nagyobb bőröndök 3.20—40 frtig. Utazótáskák, úresek és berendezettek 1.80—60 frtig. Utó toillettek és szekrények, plaid-szj-ljak, vállba függeszthető és óvratkák leg-újabb nemei. — **Plaid-, ruha-, esernyő- és bottekeres,** igen czélszerű ujdonság, frt 6.— és 6.75.

NYÁRI IDÉNY.

Fagylaltkészítő-gépek.

Meidinger tanár legújabb önműködő gépei
frt 9.60 5 12 24 adagnak
frt 12— 14.50 18.—

Hengeralakú forgógépek: Medenczalaku gépek:
frt 9.50 14.50 frt 14.50 és 18.—

Francia

sodaviz-készítő gépek.

Dr. Fèvre kitűnőnek ismert gépei főraktára. Magazók részére legalkalmasabbak, mivel követve az utasítást, bárki készíthet csekély költség mellett kitűnő sodavizet.
2 4 6 8 10 mészelynek
frt 8.— 10.— 12.— 14.50 17.—

A szükséges porokkal is szolgálunk.

Legjobb visszürő-készület

(Filter)

Berlin és Angolhon legjobb híri gydraiból,

mint az egészségtelen vizet tökéletesen tisztítók, az utolsó járvány alkalmával kitűnőnek bizonyultak be. Bármily edényben használható szűrők frt 2.50—12. Nagyobb szerű, edénynyel ellátott szűrők 12—16 forintig.

Lovaglő-eszközök.

Angol disznóbőr uri nyergesk 15 forint-tól kezdve.

Hölgy- és fiúnyergesk. Angol kartárok 2 frt 65 krtól 10 frtig.

Kengrelvasak és szj-ljak, ny-regtakárok, lovaglőestorok, sarkantyúk, lő-mértékek, lábmentők, francia istálló-lámpások sat. sat.

Egyéb, a nyári idényre alkalmas cikkek.

Angol patent kerti fecskendők.

Rugany-csőre illesztett, szilárd sárgaréz-fecskendők, melyek egyes erős anyagban vagy esz-zuhany alakjában megiepo távolásra eszközöttek a vizet; egyszerű s könnyű kezelésük igen ajánlja ezeket üvegházak és házi kertek számára. Nagyságuk és minőségükhöz aránylag darabja 8—9, 10—17 forint.

Nyári legyezők. Eleg. florenzi szalmakonfak utcazi legyező, 1 frt. Indiai pálmalevel-legyező 20 kr. — Eredeti chinai legyező festvényűvel 40 kr. — Legyezők egyéb elegáns új nemei 1 frt 50 krtól 25 frtig.

Óriás nyári legyezők, jelenleg igen kedveltek, 90 krtól 12 frtig.

Nap- és en tout cas-ernyők, a leg-újabb divatnak és legválogatottabb ízlesnek megfelelő, valamint jutányos olcsó nemeikben is, 1 frt 80 krtól 15 frtig.

Napernyők urak részére, 2 frt 20 krtól 7 frtig.

Esernyők, alpacca és legjobb selyem-szövetekkel bevonna, 3.75—10.50 krtól, legjobb angol 12-bordás ernyők 12—15 frtig.

Új uti esernyő, melynek a bot mint sétabot használható, a kelme pedig összerakva, a bőröndben elhelyezhető, frt 11, 13, 15.

Új angol rugany-esernyők darabja 8 ft.

Virág-asztalok 8—25 frtig.

Függő virág-kosarak ablakra 1 frt 50 krtól 6 frtig.

Madár-kalitkák felfüggeszthetők és asztalkákon, 2 frt 80 krtól 21 frtig.

Kerti gy. riyartartók üvegfedőkkel gyertyáknak 1 frt, petrolumnak frt 1.70 dbja.

Párisi új légyfogó-üvegek. Saját-ságos szerkezetükkel fogva önműködők, s minden eddigi találmányokat fölülmúlók, darabja f. t. 1.50, csomagolási díj 35 kr. Pohárra alkalmazható légyfogó plehfedelek darabja 20 kr.

Fürdő hővmérők 50 krtól 2 frtig.

Fürdőeszközök: fürdőtáskák, fürdő-es toillette-szivacsok, szivacsartók, dörzsolányok, kezyük és kendők, uszó-fejkezők, sípkák, rugany uszó-övek.

Sétabotok: gyermekek és fiúk számára, 25—50 krtól; természetes fa-botok 25—30 krtól; finomnemeű, igen elegáns 1—8 frtig; dohányszó-(csibuk)botok 2.5", 10 frt 50 krtól; törösvagy stilet botok 2.50—12 frtig.

Por elleni angol szemüvegek dbja 40 kr., a szemet óvó színes szemüvegek és lorngették dbja 40 krtól 2 frtig.

Kettős uti táveső, kitűnő, háromszor változtatható lencsékkel, úgy hogy szin-házban szintegy, mint szabadban, a legnagyobb távolásra használhatók, szj-ljak ellátott, vállra akasztható tokkal 26 ft.

Finom egyes táveső, három kivonással, börrrel bevonna, 6 frt 50 kr.

Angol szivartárak, 25—75 darabnak, vállba függeszthetők, frt 3 85, 4 80, 5 75 krtól.

Francia felkötő-órák, 36 óráig járó művel és felkötővel 7 frt.

Ruhakifacsaró-gépek, által. használatalba jött legjobb neme 16 és 20 frt.

Angol szénvasaló dbja 3.50 és 4 frt.

Újtalálmányu tojásvizsgáló, kitűnő készülék a friss tojás biztos megismeréséhez, darabja 75 kr.

Perry angol patent-dugóhuzója 1 frt 90, egyéb dugóhuzók kitűnő közönséges nemei 30 krtól 1 frt 50 krtól.

Kézi palackdugaszoló-gép 1.80.

Kitűnő angol habverő gépek darabja 2 frt 50 kr.

Sodrony étel-fűdők, 7—12 hüvelyk. 35, 40, 50, 60, 70, 80 krtól.

Hűtő-medencék 2.50—5 frtig.

Vaj- és sajt-tányérok üvegfedővel 1 frt 60 krtól 5 frtig.

Kis vajkészítő gép, melylyel néhány percz alatt vajot lehet készíteni, 4 frt 20 kr.

Sa áta-készletek, fából és szaruból, 30 krtól 3 frt 50 krtól.

Ezet- és olajtartók 1—5 frtig.

Asztali- és uz-onna-készletek, kávé- és víz-tálczák, evő- és kávéskanalak, kenyér-kosarak, gyufatartók, és egyéb a háztartásnál, valamint kávéházak és vendéglők berendezéséhez szükséges cikkek készletben tartanak.

Vizpohár - tartók 65 krtól 1 frt, 3 frt 50 krtól 15 frtig.

Ber. nedezett pinzetek szilárd zarral ellátott szekrényben 5 üveggel frt 10.50, 8 üveggel 13 frt 50 kr.

Vadászfégyverek.

Olcsó és finom, közönségesek és hátultöltők dús választéka, melyekről szívesen szolgálunk részletes árjegyzékek.

Revolverek, hatlövétű simák frt 9, 11, 13, részetek frt 12, 14, 16, finomabb kiállításuk 15—35 frtig.

Dohányzóknak.

Kitűnő dohányvágó-gép magának részére. Kiseb, egészen érzékből 16 frt, nagyobb tölgyfából, kovacsolt vas alkatrészekkel 20 frt **Vangel Béla új cigaretté-készítő-gépe,** melylyel az uta-ítás szerint óránk 400 kitűnő cigarettét lehet készíteni, frt 3.75.

Új gőz-pipaszirtásztító, e célnak megfelelő kitűnő kis gép 1 frt 80 kr.

Dohány-szitatódoboz magyar dohánynak darabja 1 frt 60 kr

Mulattatásul.

Flobert-féle czélpisztolyok és pus-kák nem durranván, szobában mint szabadban sok mulatsággal párosult gyakorlathoz a czéllövészetben igen ajánlandók. Pisztolyol 9 frtől 13 frt 50 krtól, puszkák 18—30 frtig.

Vas czéllátók ezekhez: kisebbek frt 5.50, kinyrő hóbcézzel és elsőllő mozzárral frt 9 80.

Jó szerkezetű bolz-puszkák frt 15 és 25

Új szerkezetű sétabot-fegyver. Percussió frt 24, hátultöltő frt 25

Kuglizó bábuk, búkkából frt 2.85 és 3.60

Lignum sanctum kuglizólyók 1.50—3

Torna-eszközök, egyes trapez frt 5.75, függő kötélpálya frt 7.5", kötélhágasó frt 7.80, maszoktél frt 4.25, 6.80, 8.20.

Új tökéletes tornakészlet, minden koru egyének részére, használati könyveskével, frt 14.50.

Hálászó-botok, kivonhatók, 1—16 frtig.

Kész halhorgok 12—50 krtól.

Rugany-labdák és ballonok, szinesek és szürkek, 10 krtól 2 frtig.

Kerti szerzámkészlet, gyermekek szá mára, frt 1.80, lényezett frt 3.—.

Melodion-sípladák harmonium-hangokkal, táncz- és egyéb zenedarabokat játszóik, szabadban igen sok mulatságot szereznek, 4—6 darabbal frt 9—16.

Madártanító sípláda 4 darabbal frt 9.

Papír léghajók, borszeszczel használhat k. 35 krtól 1 frt 6 krtól.

Volans, karikajátékok, lepkehatók, botanizáló szelencze stb. stb.

Színes papírlámpások táncztermek és kertek kivilágítására nyári estélyek alkalmával, sokféle díszes és jutányos nemeiben, 20 krtól 4 frtig darabja.

dús választékát ajánlják

Írásbeli megbízások pontosan eszközöltetnek. Meg nem felelő tárgyak visszavételnek.

KERTÉSZ és EISERT Pesten, Dorottya-u. 2.

színházterti szeglet.

PÉNZ

aranyra, ezüst- sorsjegyekre, értékpapirokra, és zálogjegyekre,

Láng Lipót és társnál, Budapest, fürdő-utca 1. udvarban